

מסורת הש"ס

(א) סתדרין טז: יומא י"ב.
(ב) [מוסף] סתדר פרק ג.
(ג) [זיל והקא] (ד) [מנחות
ק"ה, ה] (ה) שם פ"ה, (ו) נפ"ח:
הוא ה"ה, (ז) [דבור זה שייך
לעיל במשנה ד"ה, ח] [מנחות
י"ג, ט] [ומעל לחומה.
רש"ש], (י) לחסול זה קדשים
פ"ג [והרעב"ן ה"ה לאכלן
פ"ד] (יא) [רש"ש] [ומעל
קדשים, ח] [זיל תפשה,
ל] [זיל וכדמ"ה] רש"ל.

תורה אור השלם

1. כל אשר לא מרא
 אותך את חבית המים
 ואת חבית כל בליו
 חסד שבוה ע
 2. עזר בליו של משה
 לרחקת את העשן
 ואת את וקדש את
 רשת כל בליו
 והמחז את כל בליו
 וקדש אתה: מ
 מברק א
 3. ולקח את כל בליו
 השרת אשר ישרת בם
 קדש ונתן אל בנך
 חבלה וכסו אותך
 במכסהו שר ונתן
 עזר העוט מברכ ב
 4. ואצל את אשר
 יהיה מלע עשר
 ואצבעו שתי ידיו
 וידלו והחלבת לשני
 מלע לעצם לשני
 5. ואחריה ימי ימי
 ורבו ימי ימי ימי
 בליו והעיר רבת ע
 כחם ונתן עלה
 אשר ימי ימי ימי
 א ו
 6. ושעט את בנך
 ויהי וקדש את חסד
 ונתן לעצם
 אשר עזר עלה ו
 אשר ימי ימי ימי
 א ו
 7. ותיא אל את
 הדברים וקצו שר
 מלא קצו מלה
 ומשפט ע כל לבנה
 והקדש רבת ע
 וקדש ונתן אשר
 א ו

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה תלאן
בשירות מדכפל ג"כ ע'
במטהדרין דף קז ע"ב:

גליה הש"ס

גם' אותם במשיחה ולא
לדורות עין מנחם דף ז'
ע"כ פוס' ד"ה ר' יאשיה;
תוס' ד"ה אק וכו' היט
היבא ראשונה עין סוד
אכן ד"ה דף ז' ע"כ ד"ה
מדי דמילא נמשכה:

רבינו חננאל

וכן תעשו לדורות. משם
רבינו מלך ונביא. אהרן
בזרועות ותומים. ועיא
וקים ובשתי תודות אלה
המלאים לו. וכתוב וכן
תעשו. כל שלא נעשים
בכל אלה. הנכנס לשם
כך חייב עליה. תגא
שתי תודות שאמר
בלחמן ולא ככשר:
אורקמא בחמץ שכחה
שהוא מין גדול שבהן
מר. מינין לחם בחמה הן
חלות ורקיקין ורובסות.
וכנגד חלות חמץ עשה
עשות. ואלו השלושה
מינין חלות. עקשות
ורובסות עשה עקשות

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

בין תשובה קרא יתירא למדרש לרבות. ובימי משה דהוא' מלך ונביא ואחיו כהן גדול ואזרים ותומים ושנעים וקנים: "שפי סודות. ממנחמים בן חלליה במרין: משיסון. בשמן המשחה מקדשתן קדושת ההגוף לכלי שרת ולקדש את הכנסם לחובי: מכאן ואילך. כלי

וכן תעשו לדורות מתיב רבא * כל הכלים
 שעשה משה משיחתן מקדשתן * מכאן ואילך
 עבודתן מחנכתן ואמאי ונימא וכן תעשו
 לדורות שאני התם דאמר קרא * וימשחם
 ויקדש אותם * אותם במשיחה ולא
 לדורות במשיחה אימא במשיחה
 לדורות או במשיחה או בעבודה אמר רב
 פפא אמר קרא * אשר ישרתו כם בקדש
 חלאן הכתוב בשירות השתא דכתב רחמנא
 אשר ישרתו אותם למה לי אי לא כתב
 רחמנא אותם הוה אמינא הני הוא דבמשיחה
 לדורות במשיחה ובעבודה דהא כתב וכן
 תעשו מייע רחמנא אותם במשיחה
 ולא לדורות במשיחה; ובשתי תורות:
 תנא * שתי תורות שאמרו בלחמן ולא
 בבשרן מנהגי מילי אמר רב חסדא דאמר
 קרא * ואעמדה שתי תורות גדולות ותהלוכות
 לימין מעל לחומה מאי גדולות אילימא ממין
 גדול ממש נימא פרים אלא גדולות במינן
 מי אלא חשיבותא קמי שמיא * והתנינא
 * נאמר בעולת בהמה * אשה ריח ניחח בעולת
 העוף * אשה ריח ניחח במנחה * אשה ריח
 ניחח מלמד שאחר המזבח ואחר הממעיט
 וכלכך שיכין את לבו לאביו שבשמים אלא
 גדולה שבתודה ומאי ניהו * חמץ דתנן
 * היתה היתה באה מן חמץ סאין ירושלמי
 שהן שש מוכריות שהן שתי איפות והאיפה
 שלש סאין * עשרים עשרון עשרה לחמץ
 ועשרה למצה * ובמצה שלשה מינין חלות
 רקיקין ורביבה אמר רמי בר תמא * אין העורה
 מתקדשת אלא בשירי מנחה מאי טעמא
 כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל בה
 כירושלים אף עורה דבר הנאכל בה מקדשה
 אטו לחמי תודה בעורה מי לא מתאכלי
 * אלא כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל
 בה ויוצא ממנה נפסל אף עורה דבר הנאכל
 בה והיוצא ממנה נפסל אי מה להלן חמץ
 אף כאן חמץ ותסברא מנחת חמץ מי איכא
 ויבי

מחלות כללות בשמן [שם] היר שלש מינין של מזה וכמדי בתריה על
לחם חמץ יקריב וגו' כנגד מזה הבא חמץ שיחא סלת
במינין החמץ כנגד שלש מינין שנבחה: **ובמה שלש מינין**. דרפרישט
לייפטיץ מפרקא שיש בכל מין עשר חלות. אלאה חלות החמץ
ידגולות שלש על מזה: **בשירי מנחה**. בחלות של בשרי מנחה
למטה הנאכלת להניס והיא קדוש דנחמיה ועורא בקדשי העיר כמי
חל על עורה שהופיעו עליה מקיפים אותה בשירי מנחה: **אטו לחמי**
ותורה כעורה מי לא מפאכלי. אם רצו כהנים ילאכול בקדשים מי
ממעב עוליהם: כנחמה כמי (ורא ו) בחלל רצו מועד לחמי
אשר יאכל לחון נפסלה ותורה ולחמה נאכלין כלל העיר ואם ילאו
חון לחומה נפסלין הלכך ירושלים נתקדשה בלחמי תורה שנאכלין
בה ואם ילאו ממנה נפסלין ועורה נתקדשה בשירי מנחה שנאכלין
בה ואם ילאו ממנה נפסלין: ה"ג **ותפסדו מנחת חמץ מי**
איבה. ולא דרשנו וי חמץ לא מנחת חמץ מי איבה דהיא
ותפסדו שגיחא הוא למימר דעל כרחן כנחמה נתקדשה
בדמין בשירי מנחה לא משכחה לה: **מנחת חמץ מי איבה**. ה
במדי (שם ב) כל המנחה אשר תקריבו לה' לא יסאפה חמץ:
ור

ערי חומה דמוכה לקמן (דף טז.) שנתקדשו והא אין דבר שנפסל
 [ש"ך לע"ב] בשחיטת כבשים הוא דקדשי. ולמאן לאמר תנור

פז.

ז א ב מ"י פ"א מהל'
 כלי המקדש הל' יב:
 י ג ד מ"י פ"ו מהל' בית
 הנצורה הל' יב:
 יא ה מ"י פ"ט מהל'
 מעשה קרנות הל' יז:
 יב ו מ"י שס הל' יח:
 יג ז ח מ"י פ"ו מהל' בית
 הנצורה הל' יג:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

ונסע חזק כנגד ר מיני
הללו. והוא
הנבל
בארבעתם.
שקטות בקרבותם
שישבו יליטת כחם
העצום נאמר כחם
הבמה רחוק ובעלת
העין רחוק ולפני
השאר המכה ארץ
העצום וכלו יאמר
לכל לשון:
ירושלמי
בר אמר
היה רועל רוד כרוב
גדול וזה המלך.
הוא נבא ור' חיי
לגות תבא. (ג) פסמי
שדירה חורפת ירושלמי
שם ירדתי וכלי הכנס
שם: אמר ימי כל
אין עזרה מתקשרת אל
שנים מנחת חסד
הם ירושלמי רוד הנאלק
כל בנות הרעא אמר
חן לקרשית: פסל כן
הנאלק מתקשרת ברוד
העצום וזהו שם
מילות: אמר יצואת חן
לשון: פסלמי. א"ה
היה חסד מתקשרת אל
שנים מנחת חסד
מתקשרת: ימי משכנת
שנים מנחת חסד

(א) ע"י רש"י.
(ב) ע"י יהושעלמי סלון ובס"א
דסודרין.

נאין